

II

(Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele nem kötelező)

HATÁROZATOK

BIZOTTSÁG

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2004. október 20.)

az EK-Szerződés 81. cikke (1) bekezdése szerinti eljárásról

(COMP/C.38.238/B.2) – Raw Tobacco ügy – Spanyolország

(az értesítés a C(2004) 4030. számú dokumentummal történt)

(Csak a spanyol, angol és olasz nyelvű szöveg hiteles)

(2007/236/EK)

A Bizottság 2004. október 20-án az EK-Szerződés 81. cikke szerinti eljárással kapcsolatban határozatot fogadott el. A Bizottság az 1/2003/EK rendelet⁽¹⁾ 30. cikkének rendelkezései alapján ezúton közzéteszi a felek nevét, a határozat lényegét és a kiszabott büntetéseket, figyelembe véve a vállalkozások üzleti titkaik védelmére vonatkozó jogos érdekét. A határozat teljes szövegének nem bizalmas változata az ügy hiteles nyelvén és a Bizottság munkanyelvein megtalálható a Versenypolitikai Főigazgatóság honlapján: http://europa.eu.int/comm/competition/index_en.html

A HATÁROZAT ÖSSZEFOGLALÁSA

1. BEVEZETÉS

A határozat két horizontális jogsértéssel foglalkozik, amelyeket a spanyolországi nyersdohány-feldolgozók, illetve a spanyolországi nyersdohánytermelők képviselői követtek el.

A feldolgozók – négy elsődleges feldolgozással foglalkozó spanyolországi vállalkozás, név szerint a Compañía española de tabaco en rama, SA (a továbbiakban: Cetarsa), az Agroexpansión SA (a továbbiakban: Agroexpansión), a World Wide Tobacco España (a továbbiakban: WWTE) és a Tabacos españoles SL (a továbbiakban: Taes) (a továbbiakban együttesen: a feldolgozók), valamint a Deltafina SpA nevű olasz feldolgozó (a továbbiakban: Deltafina) – egymás között közvetlenül vagy 1999-től az ANETAB szövetség révén megállapodásokat kötöttek és/vagy összehangolt magatartást folytattak, és ezzel jogsértést követtek el. A titkos kartell célja az volt, hogy 1996. és 2001. között évente rögzítsék az egyes nyersdohányfajták átlagos átvételi árának felső határát, és felosszák az egyes nyersdohányfajták átvételi mennyiségét. Az elmúlt három évben a feldolgozók egymás között megállapodtak az egyes nyersdohányfajták és minőségi osztályok – a „termeltetési szerződésekhez” mellékelt táblázatokban megtalálható – árkategóriáiban és más alkalmazandó feltételekben (a termelőnkénti és termelőcsoportonkénti átlagár alsó határában) is.

A termelők – az ASAJA, az UPA és a COAG nevű három spanyol mezőgazdasági egyesülés⁽²⁾, valamint a CCAE, a mezőgazdasági termelőszövetkezetek szövetsége⁽³⁾ (a továbbiakban: a termelők képviselői) – azzal követtek el jogsértést, hogy megállapodásokat kötöttek és/vagy összehangolt magatartást folytattak. Ennek a kartellnak a célja az volt, hogy legalább 1996. és 2001. között évenként rögzítsék az egyes nyersdohányfajták minőségi osztály szerinti – a „termeltetési szerződésekhez” mellékelt táblázatokban megtalálható – árkategóriáit és más alkalmazandó feltételeket.

2. AZ ÜGY EREDETE ÉS AZ ELJÁRÁS

A Bizottság a hivatalból folytatott eljárást 2001. október 3. és 5. között több spanyol feldolgozó és más piaci résztvevő telephelyén folytatott vizsgálatokkal kezdte.

A négy spanyol feldolgozó és az ANETAB szövetség 2002. január 16-i levelében bejelentette, hogy a bírság kiszabásának mellőzéséről vagy a bírság összegének csökkentéséről szóló 1996. évi közlemény értelmében elkötelezték az eljárásban a Bizottsággal való együttműködés iránt, és a kérdéses tényekkel kapcsolatban számos feljegyzést készítettek. Továbbá értesítették a Bizottságot, hogy 2001. október 3-ától magatartásukat megszüntették.

⁽¹⁾ HL L 1., 2003.1.4., 1. o.

⁽²⁾ Asociación agraria de jóvenes agricultores (ASAJA), Unión de pequeños agricultores (UPA) és Coordinadora de organizaciones de agricultores y ganaderos (COAG).

⁽³⁾ Confederación de cooperativas agrarias de España (CCAIE).

Az eljárás során a Bizottság a mezőgazdasági termékeket szabályozó spanyol jogszabályokkal kapcsolatban többször megkezdte az érintett feleket, köztük a spanyol mezőgazdasági, halászati és élelmiszeripari minisztériumot (a továbbiakban: a mezőgazdasági minisztérium).

A Bizottság 2003. december 11-én az ügyben eljárást indított, és kifogási nyilatkozatot fogadott el, a címzettek pedig lehetőséget kaptak, hogy arra írásban vagy a 2004. március 29-én megtartott szóbeli meghallgatáson válaszoljanak.

3. A FELEK

3.1. A feldolgozó oldal

A határozat címzettje a négy spanyol feldolgozó (Cetarsa, Agroexpansión, WWTE és Taes) és a Deltafina, valamint ezek némelyikének anyavállalatai.

A Cetarsa állami vállalkozás, amely 1990-ig a kezében tartotta a spanyol nyersdohány-feldolgozás törvényes monopóliumát. Még mindig a legnagyobb spanyol feldolgozónak számít, 2001-ben a spanyol nyersdohány mintegy 67,6 %-át vásárolta meg.

Az Agroexpansión 1988-ban alapított családi vállalkozás. 1997 első felében a vállalat teljes tőkéjét az Intabex Netherlands BV (a továbbiakban: Intabex) – a Dimon Inc. (a továbbiakban: Dimon) teljes tulajdonú leányvállalata – szerezte meg. Az Agroexpansión 2001-ben a spanyol nyersdohány mintegy 15 %-át vásárolta meg.

1998 óta a WWTE-t mintegy 90 %-ban a Standard Commercial Corporation (a továbbiakban: SCC) nevű USA-beli multinacionális vállalat irányítja két teljes tulajdonú leányvállalatán keresztül: ezek a Standard Commercial Tobacco Co. Inc. (a továbbiakban: SCTC) és a Trans Continental Leaf Tobacco Corporation (a továbbiakban: TCLT). 1995-től 1998 májusáig az SCC – a TCLT révén – a WWTE tőkéjének kétharmadával rendelkezett. A WWTE 2001-ben a spanyol nyersdohány mintegy 15,7 %-át vásárolta meg.

A Taes vállalat a Universal Corporation Group leányvállalata. 2002 decemberéig a Taes részvényeinek 90 %-át a Universal Leaf Tobacco Company Inc. (a továbbiakban: Universal Leaf) – a Universal Corporation teljes tulajdonú leányvállalata – birtokolta. A Taes 2002 decembere óta a Universal Leaf teljes tulajdonú leányvállalata. A Taes 2001-ben a spanyol nyersdohány mintegy 1,6 %-át vásárolta meg.

A Deltafina a Universal Corporation kizárólagos tulajdonú olasz leányvállalata, tehát a Teas testvérvállalata. A Deltafina felel a Universal csoport európai tevékenységeiért. Felvásárolja a Taes által Spanyolországban megvásárolt dohány nagy részét, valamint két másik spanyol feldolgozó dohányának jelentős részét.

A WWTE és az Agroexpansión anyavállalatai is címzettjei a határozatnak, mert együttesen és egyetemlegesen felelősek a leányvállalatok magatartásáért.

A felek meghallgatását követően a Bizottság úgy határozott, hogy lezárja a Universal Corporation, Universal Leaf, Intabex és ANETAB ellen folytatott eljárást. A Bizottság úgy vélte, hogy a Universal Corporation, Universal Leaf és az Intabex esetében nem áll rendelkezésére elegendő bizonyíték arra, hogy döntő befolyást gyakoroltak volna a Deltafina, a Taes (a Universal Corporation és a Universal Leaf esetében) és az Agroexpansión vállalatokra (az Intabex esetében). Azonban a Dimon – az Agroexpansión tulajdonképpeni anyavállalatának – felelőssége bizonyítottan látszik. Az ANETAB esetében a Bizottság úgy vélte, hogy nincs elegendő bizonyíték arra, hogy az ANETAB magatartása elkülönült volna négy tagvállalatának magatartásától.

3.2. A termelői oldal

A határozat további címzettje a három mezőgazdasági egyesülési szervezet (ASAJA, UPA és COAG) és a CCAE, a mezőgazdasági termelők szövetkezetek szövetsége, melyek mind dohánytermelőket képviselnek.

A Bizottság a felek meghallgatását követően úgy határozott, hogy lezárja az FNCT, az ACOTAB és a TABARES elleni eljárást, azzal a következtetéssel, hogy az ASAJA (az FNCT esetében) és az UPA (az ACOTAB és a TABARES esetében) ágazati fiók vállalatokként működtek.

4. AZ ÉRINTETT ÁGAZAT: A SPANYOL NYERSDOHÁNYÁGAZAT

Az EU a világ nyersdohánytermelésének megközelítőleg 5 %-át adja. Az EU-n belül a dohánytermelést Görögország, Olaszország és Spanyolország vezeti, amelyek az EU termelésének 38 %, 37,5 % és 12 %-át adják. Az EU-ban a nyersdohánytermelésre kvótarendszer vonatkozik (lásd alább).

A termeszők által előállított nyersdohány nem homogén termék. A közösségi jog nyolc különböző fajtát ismer. Spanyolországban a legismertebb fajta a Bright. A kategóriákon belül minőségi fokozatokat lehet megkülönböztetni. A fokozatokat a szakmán belül, végső soron magántárgyalások során határozzák meg. A termelők szárítás után a dohányt kötegenként adják el a feldolgozóknak; a kötegek ára a bennük található dohány minőségétől függ.

5. A KERETSZABÁLYOZÁS

A nyersdohány termelését és feldolgozóknak történő átadását a közösségi és a nemzeti jog is szabályozza.

5.1. A nyersdohánypiac közös szervezése

A nyersdohány piacának közös szervezése 1970-ben jött létre a 727/70/EGK tanácsi rendelet⁽¹⁾ által. Az erről szóló rendelet helyébe 1992-ben a 2075/92/EGK tanácsi rendelet lépett⁽²⁾, melyet 1998-ban az 1639/98/EK tanácsi rendelet⁽³⁾ és a 2848/98/EK bizottsági rendelet⁽⁴⁾ alapvetően módosítottak.

A nyersdohányágazatban a piac közös szervezéséről szóló rendelet a következőket írja elő: i. termelési kvótarendszer; ii. a termelők jövedelemtámogatása a nyersdohánytermelés alapján kialakított rendszerben.

Jövedelemtámogatás csak a kvótán belüli dohánytermelés után jár (bizonyos kiigazításokkal). 1998 óta a közösségi jövedelemtámogatás egy részét (az úgynevezett változó részt) a termesztett dohány – árban is megmutató – minősége alapján fizetik. A jövedelemtámogatás változó részének kifizetése a termelői csoportok feladata.

A piac közös szervezése előírja, hogy minden termelő, termelői csoport és első feldolgozó minden idény kezdetén (március-május környékén, amikor a dohánypalántákat átültetik), úgynevezett „termeltetési szerződést” kössön, és abban állapodjon meg a fajtákra és minőségi fokozatokra vonatkozó „szerződéses árakban”. Ilyenkor az árakat gyakran még árskálában fejezik ki. A szerződéses árakat Spanyolországban dohányfajtánként (pl. Bright) és minőségi fokozatonként különböző árkategóriákkal fejezik ki. A termeltetési szerződésekben szereplő árkategóriák igen szélesek. Megjegyzendő azonban, hogy a végső ár (vagy „átvételi ár”) csak aratáskor (október és január között) kerül meghatározásra, és a minőség, mennyiség és a további alkuk függvényében jelentősen eltérhet a „termeltetési szerződésben foglalt ártól”.

A közösségi jog támogatja az ágazatközi szervezetek létrehozását, melyeken belül a termelők és a feldolgozók együttműködnek a piac hatékony működése érdekében. Az árak és kvóták rögzítésére irányuló magatartás kimondottan tiltott. A közösségi jog értelmében ebben az ügyben a részt vevő szövet-ségek egyike sem ágazatközi szervezet.

5.2. Nemzeti jog

Spanyolországban az 1982. évi törvény és az 1985. évi királyi rendelet szabályozza a termelők képviselői és a feldolgozók közötti alkut és a termeltetési szabványszerződések megkötését. Ezen általános keretszabályozás (valamint a továbbiakban a mezőgazdasági minisztérium intézkedéseinek) célja (2000-ig) az volt, hogy legalábbis ösztönözze a termelők és a feldolgozók között a termeltetési szerződésben szereplő árakról folytatott

közös tárgyalásokat. 2000 óta egy új törvény előírja, hogy a termeltetési szerződések feleinek egyedileg kell megállapodniuk a szerződéses árakban.

6. A HATÁROZATBAN MEGFOGALMAZOTT MAGATARTÁSOK

6.1. A feldolgozói kartell

A négy spanyol feldolgozó és a Deltafina dohányfajtánként, minőségi fokozattól függetlenül megállapodott abban a (legmagasabb) átlagárban, amelyet átvételkor kifizetnének (a továbbiakban: (maximális) átvételi átlagár) és abban, hogy mekkora dohánymennyiséget tudnak felvásárolni. Ezzel a feldolgozók el kívánták kerülni, hogy a termelők a szállításkor folytatott tárgyalás során a számukra elfogadható szint alá nyomhassák az árat. A határozat az 1996–2001 közötti időszakra vonatkozik. 1998 óta az átvételi magatartásokra fejlett ellenőrzési és végrehajtási rendszert (például rendszeres információcserét és kötelező dohányátruházást) is életbe léptettek. 1999 és 2001 között a feldolgozók azokban a „szerződéses árakban” (árkategóriákban és egyéb feltételekben) is megegyeztek egymás között, melyeket aztán a termelők képviselőinek javasoltak az éves termeltetési szabványszerződés tárgyalása során.

6.2. A termelői kartell

A termelők képviselői megegyeztek egymás között azokban a „szerződéses árakban” (árkategóriákban és egyéb feltételekben), melyeket aztán a feldolgozóknak javasoltak a termeltetési szabványszerződés tárgyalása során.

Az egyéb árfeltételek a dohányfajták minőségi fokozattól független, termelőnként, valamint termelőcsoportonként meghatározott minimális átlagárát jelentik. Megjegyzendő, hogy a termelőcsoportonként meghatározott minimális átlagárak természetüknél fogva az átvételi tárgyalások során még emelkedhettek.

7. JOGI ÉRTÉKELÉS

A határozatban a Bizottság megállapította, hogy a fent leírt magatartások az EK-Szerződés 81. cikkének két különböző (egyszeri és folyamatos) megsértését valósítják meg.

A jogsértés minden olyan résztvevője, aki a határozat címzettje, az EK-Szerződés 81. cikke értelmében vállalkozás, vállalkozások szövetsége, vagy vállalkozások szövetségeinek szövetsége.

Azok a megállapodások és/vagy összehangolt magatartások, amelyek közvetlenül vagy közvetetten rögzítik az üzleti árakat vagy felosztják a mennyiségeket, tárgyuknál fogva versenykorlátozó jellegűek. Ezen magatartásokról az EK-Szerződés 81. cikke (1) bekezdése kifejezetten rendelkezik.

⁽¹⁾ HL L 94., 1970.4.28., 1. o. A legutóbb a 860/92/EGK rendelettel (HL L 91., 1992.4.7., 1. o.) módosított rendelet.

⁽²⁾ HL L 215., 1992.7.30., 70. o. A legutóbb a 864/2004/EK rendelettel (HL L 161., 2004.4.30., 48. o.).

⁽³⁾ HL L 210., 1998.7.28., 23. o.

⁽⁴⁾ HL L 358., 1998.12.31., 17. o. A legutóbb az 1809/2004/EK rendelettel (HL L 318., 2004.10.19., 18. o.) módosított rendelet.

Az ilyen magatartások legalábbis potenciálisan hatással lehetnek a Spanyolország és a többi tagállam közötti kereskedelemre, mivel a teljes spanyol piacot érintik, és olyan termékekre (a nyersdohányra) vonatkoznak, amely nagy tételben exportált termék – a feldolgozott dohány – köztes terméke.

A határozat foglalkozik az egyes versenyszabályok mezőgazdasági termékek termelésére és kereskedelmére történő alkalmazásáról szóló, 1962. április 4-i 26. tanácsi rendeletnek ⁽¹⁾ (a továbbiakban: 26. rendelet) a szóban forgó magatartásra történő alkalmazásával is. Következtetése szerint a kérdéses korlátozó magatartások nem tekinthetők a közös agrárpolitika céljai eléréséhez „szükségesnek”, ezért teljes mértékben vonatkozik rájuk az EK-Szerződés 81. cikke (1) bekezdése.

Végül a határozat megállapítja, hogy sem a nemzeti jog, sem a miniszteri gyakorlat nem kötelezte a feldolgozókat arra, hogy megállapodjanak a nyersdohány maximális átvételi átlagárában, vagy meghatározzák az egyes feldolgozók által felvásárlandó dohánymennyiségeket. Ezenkívül azt sem írta elő keretszabály, hogy a feldolgozók és a termelők közösen állapodjanak meg a „szerződéses árakban” (árkategóriákban vagy egyéb feltételekben), és nem fosztotta meg őket a versenymagatartás minden lehetőségétől. Következésképpen az egyrészt a termelők képviselői, másrészt a feldolgozók közötti megállapodások és/vagy összehangolt magatartások az EK-Szerződés 81. cikke (1) bekezdése hatálya alá tartoznak.

8. A DELTAFINA, VALAMINT A WWTE ÉS AZ AGROEXPANSIÓ ANYAVÁLLALATAINAK FELELŐSSÉGE

A határozat szerint a Deltafina – bár nem aktív feldolgozó Spanyolországban – teljes mértékben részt vett a feldolgozói kartellben, mivel több körülmény révén döntő szerepet játszott a spanyol nyersdohánypiacon; e vállalat ugyanis: 1. a spanyol feldolgozók közül háromnak is a legfontosabb vevője; 2. a legnagyobb spanyolországi dohányfelvásárló; 3. az európai piacért felelős Universal csoport leányvállalata.

A határozat szerint a Dimon (az Agroexpansión anyavállalata) és az SCC, TCLT és SCTC (a WWTE anyavállalatai) döntő befolyást gyakoroltak leányvállalataikra a kérdéses időszakban, ezért együttesen és egyetemlegesen felelősek leányvállalataik magatartásáért.

9. PÉNZBÍRSÁGOK

9.1. A jogsértés súlyossága

A jogsértés súlyosságának felmérésekor figyelembe kell venni, hogy a spanyol nyersdohánytermelés a közösségi termelés

12 %-a. A piac viszonylag kicsi (2001-ben a Spanyolországban felvásárolt dohány értéke kb. 25 millió euro volt), és a meglehetősen koncentrált: Spanyolország egyetlen régiójára, Extremadurára terjed ki.

Azonban a jogsértés nagyon súlyosnak minősül, mivel a spanyol nyersdohányfajták árának rögzítéséről és (a feldolgozók részéről) a mennyiségek megosztásáról van szó.

Bár a Bizottságnak nincs perdöntő bizonyítéka arra, hogy a termelők és a feldolgozók jogsértése ténylegesen milyen hatást gyakorolt a piacra, elmondható, hogy legalább 1998 óta teljes feldolgozói kartell volt érvényben, és az felelős volt a piacra gyakorolt valós hatásért.

A fenti megfontolások alapján a Bizottság megállapította, hogy mindkét jogsértés nagyon súlyosnak minősül. Azonban a bírságok kiinduló összegének megállapításakor figyelembe vette a piac viszonylag korlátozott méretét.

9.2. Egyedi súly és elrettentés

- i. A feldolgozói kartell (valamint a Deltafina) esetén a Bizottság úgy véli, hogy a felek jogellenes magatartásban való részvételére és piaci helyzetére való tekintettel a bírságokat arányosan csökkenteni kell.

Ezt szem előtt tartva a Bizottság megállapítja, hogy a 8. pontban leírt kiemelkedő piaci helyzete miatt a Deltafina kapja a legmagasabb kezdő összeget.

A spanyol feldolgozók jogellenes magatartásban való részvétele nagyjából ehhez hasonlónak tekinthető. A kezdő összegek meghatározásakor azonban figyelembe kell venni az egyes feldolgozók különböző méretét és piaci részesedését.

A Cetarsa, amely a spanyol nyersdohány felvásárlási piacának kb. 67 %-át uralja, messze a vezető spanyol elsődleges feldolgozó, és külön kategóriában kell kezelni, ezért a legmagasabb összegű bírságot kapja. Az Agroexpansión és a WWTE piaci részesedése kb. 15–15 %, ezért nekik azonos kezdő bírság jár. Végül a Taes, amely az érintett feldolgozók közül messze a legkisebb, és piaci részesedése csak 1,6 %, kapja a legalacsonyabb kezdő összeget.

⁽¹⁾ HL 30., 1962.4.20., 993/62. o.

Mivel az Agroexpansión és a WWTE olyan nagy csoportok részei, amelyek szintén a határozat címzettjei, bírságokra elrettentési céllal 2-szeres, illetve 1,5-szörös szorzótényezző vonatkozik.

- ii. A termelők képviselőinek magatartásával kapcsolatban a határozat megállapítja, hogy csak jelképes bírságot kell rájuk kiszabni a következők miatt:

Bár az érvényes nemzeti szabályok nem írták elő, hogy a termelők képviselői és a feldolgozók állapotodjanak meg közösen az árkategóriákban és egyéb feltételekben, az 1995. és 1998. között meghatározott termeltetési szabványszerződések megemlítették, hogy minden termelői képviselő közösen tárgyal minden egyes feldolgozóval a dohányértékesítésre vonatkozó árlistákról és egyéb feltételekről. 1999-ben a mezőgazdasági minisztérium jóváhagyta az előzőleg minden termelői képviselő és a négy feldolgozó tárgyalása során közösen megállapított árlistákat. Ezeket a listákat 1999-ben a szabványszerződés mellékleteként megjelentették a hivatalos közlönyben. Végül 2000-ben és 2001-ben a mezőgazdasági minisztérium számos ülésre meghívta a két ágazat képviselőit – ezek közül néhányat magában a minisztériumban tartottak –, hogy megállapodjanak az árlistákban. Ezzel a minisztérium legalábbis arra ösztönözte a termelőket, hogy folytassák az árlistákra vonatkozó közös tárgyalásaikat.

Ez alapján a határozat elismeri, hogy a szabványmegállapodásokról folytatott közös tárgyalások jogi kerete nyomán meglehetősen bizonytalanná válik a termelők magatartásának jogszerűsége. Ezenkívül a szabványszerződésekről szóló tárgyalások és azok eredményei általában nyilvános jellegűek voltak, és a hatóságok ezen eljárások megindítása előtt soha nem kérdőjelezték meg, hogy összeegyeztethető-e a közösségi vagy a spanyol joggal.

Tehát a határozat jelképesen minden termelői képviselőre 1 000 euro bírságot szab ki. Mivel a termelők képviselőire jelképes bírság alkalmazandó, a bírság megállapítása során más kritériumokat nem kell rájuk alkalmazni.

A fentiek alapján a bírságok kezdő összege ebben az ügyben az alábbiaként került megállapításra:

— Deltafina	8 000 000 EUR
— Cetarsa	8 000 000 EUR
— WWTE	$1\,800\,000 \times 1,5 = 2\,700\,000$ EUR
— Agroexpansión	$1\,800\,000 \times 2 = 3\,600\,000$ EUR
— Taes	200 000 EUR
— ASAJA	1 000 EUR
— UPA	1 000 EUR

— COAG	1 000 EUR
— CCAE	1 000 EUR

9.3. A jogsértés időtartama

A feldolgozók és a Deltafina korlátozó magatartása több mint öt évig és négy hónapig tartott. Tehát a bírságot minden termelő esetén 50 %-kal növelni kell.

Tehát a bírságok alapösszegei az alábbiak szerint alakulnak:

— Deltafina	12 000 000 EUR
— Cetarsa	12 000 000 EUR
— WWTE	4 050 000 EUR
— Agroexpansión	5 400 000 EUR
— Taes	300 000 EUR

9.4. Súlyosbító körülmények

A bizottsági ügyiratban található dokumentumok ténylegesen alátámasztják, hogy a Deltafina 1996. után vezető szerepet játszott a feldolgozók közötti, a (maximális) átvételi átlagárakról és mennyiségekről szóló megállapodások megtervezésében, végrehajtásában, keresztülvitelében és a vitás ügyek eldöntésében. A feldolgozók versenyellenes megállapodásainak letéteményeseként is működött. Ezért a Deltafinára kiszabott bírság alapösszegét 50 %-kal növelni kell.

9.5. Enyhítő körülmények

Enyhítő körülménynek számít a feldolgozók esetében a korlátozó magatartások és megállapodások hátterében álló spanyol szabályozás a termelők képviselőivel a termeltetési szabványszerződésről folytatott nyílt tárgyalást megelőző, az árkategóriákról és egyéb feltételekről szóló megállapodásukkal kapcsolatban.

A (maximális) átvételi átlagárakra és a mennyiségek felosztására vonatkozó titkos megállapodásuk révén a feldolgozók magatartása túllépte a termelők képviselőivel folytatott nyilvános tárgyalások és megállapodások megfelelő jogi keretének hatókörét. A Bizottság azonban úgy véli, hogy a nyilvános tárgyalások bizonyos mértékig meghatározták a feldolgozók magatartásának anyagi keretét, tehát ez a feldolgozók számára enyhítő körülménynek számít.

A fent leírt körülményeknek a feldolgozók magatartására nézve enyhítő hatása miatt a – másként a feldolgozókra (és a Deltafinára) érvényes – bírságok alapösszegét 40 %-kal csökkenteni kell.

A bírságok összege a súlyosbító és az enyhítő körülmények figyelembevételével a következő:

— Deltafina	13 200 000 EUR
— Cetarsa	7 200 000 EUR
— WWTE	2 430 000 EUR
— Agroexpansión	3 240 000 EUR
— Taes	180 000 EUR
— ASAJA	1 000 EUR
— UPA	1 000 EUR
— COAG	1 000 EUR
— CCAE	1 000 EUR

9.6. A bírság felső határa

Az 1/2003/EK rendelet 23. cikke (2) bekezdése előírja, hogy a bírság a jogsértésben részt vett vállalkozások és vállalkozási szövetségek esetében nem haladhatja meg a megelőző üzleti év teljes forgalmának 10 %-át.

A jelen esetben az SCC, SCTC, TCLT és Dimon, mint a WWTE és Agroexpansión anyavállalatai együttesen felelősek a leányvállalataikra kirótt bírságokért, és a 10 %-os határérték megállapításakor világpiaci forgalmukat kell figyelembe venni.

Mivel a Cetarsa 2003. évi forgalma 48,42 millió euro volt, a rá kirótt bírságot 4,842 millió euróra kell csökkenteni. A többi címzettre kirótt bírságok e tekintetben nem módosulnak.

9.7. Az 1996. évi közlemény alkalmazása

A feldolgozók és a termelők képviselői a vizsgálat különböző szakaszaiban a bírság kiszabásának mellőzését vagy a bírság összegének csökkentését kérték a kartellek esetében a bírság kiszabásának mellőzéséről vagy a bírság összegének csökkentéséről szóló 1996. évi közlemény alapján.

A Cetarsa, az Agroexpansión, a WWTE, a Taes és a Deltafina a kifogási nyilatkozat kibocsátását megelőzően igényt tartott az 1996. évi közleményből származó előnyökre, és információkat

bocsátott a Bizottság rendelkezésére főként a piac működése, a kérelmezők korlátozó tevékenysége és a kérdéses tények háttere tekintetében.

Tekintettel a Taes az eljárás során tanúsított különösen értékes együttműködésére (különösen ami a Deltafina részvételét illeti), és arra, hogy soha nem vitatta a kifogási nyilatkozatban megállapított tényeket, azt a bírságot, amely a Bizottsággal való együttműködés nélkül járna neki, az 1996. évi közlemény D(2) szakasza első és második francia bekezdésével összhangban 40 %-kal csökkenteni kell.

Mivel a Cetarsa és a WWTE a Bizottságnak információkat nyújtott, de a kifogási nyilatkozatra küldött válaszában vitatta a tényeket, bírságát 25 %-kal kell csökkenteni.

Mivel az Agroexpansión a Bizottságnak információt nyújtott, de a kifogási nyilatkozatra küldött válaszában vitatta a tényeket és a feldolgozói kartell titkos jellegét, bírságát 20 %-kal kell csökkenteni.

Végül, mivel a Deltafina korlátozott mértékben működött együtt a Bizottsággal az eljárás folyamán, bírságát 10 %-kal kell csökkenteni.

Következésképpen az 1/2003/EK rendelet 23. cikke alapján kiszabott bírságok a következők:

— Deltafina	11 880 000 EUR
— Cetarsa	3 631 500 EUR
— WWTE	1 822 500 EUR (az SCC, az SCTC és a TCLT együttesen és egyetemlegesen felelős)
— Agroexpansión	2 592 000 EUR (a Dimon együttesen és egyetemlegesen felelős)
— Taes	108 000 EUR
— ASAJA	1 000 EUR
— UPA	1 000 EUR
— COAG	1 000 EUR
— CCAE	1 000 EUR.